

det og i Kjøbstæderne. — Jeg vilde imidlertid gjerne rette et Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister med Hensyn til denne Sag: Kan den høitærede Indenrigsminister indstaa os for, hvis denne Lov gaar igjennem, at da Ingen kommer til at betale Skat i samme Tidrum 2 Gange i forskjellige Kommuner. Dette vil ganske vist ikke ofte blive Tilfældet, men det kan indtræde; maaske kan det reites ved Indsigelser og Klager osv. og ved Afgjørelse af Domstolene; men hvem vilde vel indlade sig paa det for en enkelt Lærnings Skat. Men der er 6 Kommuner i Landet, som, saa vidt jeg veed, følge deres egne Skatteregler fra tidligere Tid, da de bleve udfskudte ved Behandlingen af Landkommunalloven, og de ikke kom med ved Kjøbstadkommunalloven. Det er de 6 Kommuner: Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Søgtør, Silkeborg og Nørre-Sundby. Naar det nu siges, og dette Lovforslag vil gjøre det gjældende, at, hvis man er tilstede i en Kommune, skal man erlægge et halvt Mars Skat til denne Kommune, og Vedkommende saa flytter til Frederiksberg for Exempel, vil saa den høitærede Indenrigsminister indstaa os for, at Kommunalbestyrelsen i Frederiksberg — jeg tager dette eksempelvis — ikke efter sine Skatteregler er berettiget til for Exempel fra 1ste April eller maaske endog saa fra 1ste Januar at optæve Skat af den Vedkommende. Jeg veed det forøvrigt ikke, det er muligt, at jeg kan tage feil, jeg veed kun, at jeg personligt har været i det Tilfælde, at jeg har maattet betale dobbelt Skat ved en saadan Flytning, og saa mener jeg, at det vel kunde gaa Andre ligesaa. Det er jo dog ikke Hensigten med Loven, at absolut Ingen skulde slippe for Skat, hvilket for saa vidt kan være rigtigt, uagtet der dog er nogle Betæneligheder derved; men det er dog ikke rigtigt derfor at udsætte nogle Enkelte for at betale Skat to Gange. Dette kan imidlertid ændres ved en Bestemmelse i Loven, men jeg vilde sætte Pris paa, om den ærede Indenrigsminister, der har anbefalet dette Lovforslag, og altsaa nøie kjenner Følgerne af dets Vedtagelse, vilde oplyse mig i saa Henseende. — Jeg sætter ikke stor Pris paa selve Lovforslaget, thi jeg vil indrømme, at der kan gives Enkelte, som kunne slippe bort fra at betale Skat et halvt Mar, men der er dog Enkelte, som kunne flytte bort under Forhold, som ere opkomne i Mellemtiden, efter at Rigningen blev lagt, og af hvilke det kan være haardt at tage en ny Skat, idet der kan være opstaaet Forhold for dem i Mellemtiden, som vanskeliggjøre Udredelsen. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Jeg sætter ikke stor Pris paa, hvad Thinget vil gjøre ved Lovforslaget fra eller til; men det forekommer mig dog, at det ikke vilde ligge fjernt fra dette Lovforslag, om vi spiede et Par Bestemmelser til om, at lige kortere Ophold i Kommunerne vilde blive skattepligtige, naar blot ikke Vedkom-

mende kom til at betale dobbelt Skat. Før 1867 havde man det saaledes i Kommunerne i Kjøbenhavns Amt, og vel ogsaa i Frederiksberg Amt, at Landliggerne, som man kalder dem, maatte betale Skat, hvis de vare i Landkommunen i 3 Maanedere; men ved Loven af 1867 kom det ind, at det skulde være 4 Maanedere. Nu er det bekendt, at der er en Del Mænd, som ikke benytte sig af denne Bestemmelse, men som sige: Vi finde, at, naar vi bo i en Kommune i længere Tid og tjøre meget paa dens Veie o. dsl., og maaske have Tjenere, som komme til at bo der, og som maaske paa en eller anden Maade ville salde Fattigvæsenet til Byrde, er det naturligt, at vi bidrage til dens Fattig- og Skolevæsen eller Veivæsen; men jeg veed flere, der af Princip — jeg har selv hørt Folk udtale det — blive der 3 Maanedere og 25, 27 eller 28 Dage for ikke at komme til at betale en Skat, som kan være lidt højere i disse Kommuner end i selve Kjøbenhavn, eller som af andre Grunde foretrække at betale hele Skatten i Kjøbenhavn. Kunde vi ikke ved denne Lov med Indenrigsministerens Billigelse faae den gamle Bestemmelse om de tre Maaneders Ophold ind igjen, for at Kommunerne legalt kunne faae den Berettigelse, som de nu savne? — Der er et andet Forhold, som jeg maa omtale, det er de reisende Auktionsholdere. Mange mene, at det er vanskeligt at komme dem tillivs, fordi de under ander andre Former omgaa Lovbestemmelserne; jeg tror, at det realiter kan afgjøres, hvem der udøver den Virksomhed at holde de store Auktioner i Kjøbstæderne og volde de Næringsdrivende ikke saa lidt Afbræk. Kunde man ikke ved samme Leilighed komme til at sige, at, naar man virkelig kan træffe de Vedkommende, skulle de betale, tage Næringsbevis og betale for et vist bestemt Tidrum for denne Næring? Ved at forandre Bestemmelserne om Tillegsligningen i Lovforslaget kunde man overhorebet ramme den Virksomhed, der drives Aaret igjennem i en Kjøbstad ved Paaligning af Skat i Kommunen. Det er efter min Mening et langt vigtigere Spørgsmaal end det, som dette Lovforslag omhandler, men de kunne muligst tages med, saa at vi om et Lovforslag med dette Indhold kunne sige, at det er værdt at tage som Afdrag paa hele Sagen om den kommunale Bestatning. Jeg vil blot tilføie, at jeg antager, at Thinget ikke vil have Noget imod, at dette Lovforslag sammen med det næste paa Dagsordenen gaar til et Udvvalg, det vil derfor blive lige hurtigt færdig.

Bale: Det vil maaske være i det høi Things Grindring, at jeg ved Finantslovens Behandling søgte at komme ind paa den kommunal Bestatning, men at den ærede Formand mente at det ikke ganske var Stedet til at røre ve dette Forhold, og jeg tog da et Forbehold om a